

סמינר פתיחה
פברואר 22

תוכנית אלומות

ה-1 באדר א'

6-7/2

מחזור ג' יצא לדרך!

בין שמיים ערפיליים והקור הצונן של הרי ירושלים, פילסנו דרכינו לקיבוץ צובה, לסמינר אלומות הראשון הפותח את מחזור ג'. בהתרגשות רבה, ולקראת היכרות חלקית עם מי שכבר ראינו לאורך הדרך ועם מי שעוד לא הכרנו, הגענו ללובי המלון. המעבר מן הקור שבחוץ לחום שבפנים המיס את הריחוק הטבעי. שתינו קפה ביחד והתכנסנו לסדרת מפגשי היכרות. המפגשים יצרו בינינו חיבור עמוק והפכו אותנו מפרטים בודדים לקבוצה, למשך היומיים הקרובים, ובתקווה להמשך מבטיח.

ביומו הראשון של הסמינר התקדמנו צעד אחר צעד לקראת היכרות מעמיקה והבנת המטרות והיעדים של אלומות. היכרות ראשונה התבססה על "סיפורי סבתא". כולנו נעמדנו על גלובוס "וירטואלי", וכל אחד מאיתנו מיקם את עצמו על מקום הולדתה של סבתו. כל אחד בתורו סיפר על סבתו ועל המורשת שהעניקה לו.

נְבִיאָה בְּבִגְדֵינוּ אֶת רֵיחַ הַכְּפָרִים
 בְּפֶעֱמוֹן לִבְנוּ יְכוּ הַעֲדָרִים
 יִשְׁנֶה דַמְמָה רוֹגַעַת
 וְקָרַן אֹר יָפָה
 וְלְאֹרֶה נִפְסָעָה בְּרָגֶל יַחְפָּה

(יורם טהר-לב)

כהמשך לכך התכנסנו כקבוצת לימוד בניתוח טקסטים של מנהיגות. עיינו בטקסטים שונים. הטקסט הראשון נלקח ממשלי קרילוב ועסק בטיפוח גינה מפרספקטיבה של גנן לעומת טיפוחה מפרספקטיבה של פילוסוף. הטקסט השני נלקח מהספר הנסיך הקטן ועסק בשאלת "כוכבו של המלך הבודד", והטקסט השלישי הציג שיר של משה דור שכותרתו 'מנהיגות'. ניתוח הטקסטים העלה שאלות מעניינות מאוד בדבר תפיסות של מנהיגות על רצף של עמדות ודעות השונות מאוד זו מזו.

סיימנו בפעילות ערב משעשעת שהעלתה דמעות בעינינו. התוכנית, שהוביל יונתן גרובר, חתרה להעביר שלושה מסרים שהיו התשתית לפעילות החברתית: ניתן לבטא כל מה שאנחנו רוצים, כל דרך שנבחר בה נכונה, ואת המשפט יש לסיים במילים "כן ו...". היכולת להסכים עם דברי הזולת ולהמשיך משם. קשה לתאר את הצחוק והדמעה שנסחפנו בהם בעקבות המטלות שנתבקשנו לבצע תוך יישום המסרים שקבע יונתן. הפעילות חתמה את הערב בכיף ובטעם של עוד.

המשכנו במפגש עם מפת הלמידה שתלווה אותנו בשנה הקרובה, ועל מה שצפוי לנו בסדר היום הקבוע: מפגש "בוקר טוב"; "הסיפור הישראלי" שכל אחד יביא עימו לקבוצה רבת הגוונים שלנו; הסיורים הצפויים לנו; וכמובן - עידוד שיתופי פעולה בתוך הקבוצה, כדי להעמיק ולהרחיב את הידע על הכשרת המורים, ועל מקומות המבטיחים מפגשים בין-תרבותיים.

בתום הפסקה חזרנו לדון בציפיות שלנו מתוכנית אלומות. דיון זה טמן בחובו הזדמנות נוספת לסבב היכרות, ובו כל אחד הציג את עצמו ואת ציפיותיו מתוכנית אלומות. השיח נסב על ציפיות המתכתבות עם עולמו של הפרט. הצלחנו לפלס דרך לנסח ציפיות לתוכנית.

לאחר ארוחת צוהריים פנינו לחלקו השני של היום, שעסק בנתיב המנוגד "מהפנים אל החוץ" בהנחייתה של **ד"ר דניאל שני** מייסדת שותפה של עמותת **BeDo**. בחלק זה התכנסנו שוב במעגל ולמדנו מד"ר שני על שיטת **U**, השמה לנגד עיניה את המרווחים של החשיבה בתוך ניהול ומנהיגות ואת היכולת לעצור, להפנים ולתת לידיעה הפנימית לצוף. נתבקשנו לכתוב מילה אחת או שתיים שאנו חושבים עליה במסגרת הלמידה מאז בואנו לאלומות, ואז חולקנו לקבוצות של שלושה כדי להעלות אסוציאציה על המילים הללו ולנסח משפט. את המשפטים תלינו על הלוח, וניתחנו את התובנות.

ד"ר שני המשיכה לפרוס בפנינו דפוסי הקשבה ואת השונות הרבה בין סוגי הקשבה, ולבסוף ישבנו בנפרד והעלינו על הכתב דברים רבים על עצמנו, על פי הנחיה ושאלות מכוונות שהציגה ד"ר שני. חזרנו לקבוצה לרפלקציה על הכתיבה ועל מה שחשנו במהלכה. ניכר כי היכולת לשבת עם עצמנו ולענות לעצמנו על שאלות מהותיות בחיינו המקצועיים הייתה תרגיל חשוב בהקשבה לעצמנו, על שלל סוגיה.

סיימנו את הסמינר בהעלאת מחשבות על "לפני - אחרי". באילו תחושות הגענו לסמינר לפני יומיים ובאילו תחושות אנו נפרדים כעת. בתחושות אלו פנינו לשוב הביתה, מלאי חוויות ושמחה על היכרות עם אנשים חדשים ומדהימים.

היום השני חולק לשתי פעילויות מרכזיות במסלולי למידה מנוגדים: האחד "מהחוץ פנימה", והשני "מהפנים אל החוץ". חלקו הראשון של היום כלל פעילות קבוצתית ומשחקי חברה בהדרכתו של **צביקה שפירא**, **יועץ ארגוני ומנחה קבוצות**. השתתפנו בסדרת משחקים המלווים בפעילות חשיבתית רפלקטיבית על התנהגות קבוצה. כך לדוגמה, העברנו כדור מאחד לאחר. המוסר שואל שאלה כלשהי שמעניינת אותו, המקבל עונה, מוסר את הכדור לבא אחריו ושואל אותו שאלה. בהמשך התבקשנו לספר את ההיסטוריה של שמנו הפרטי, ולבסוף גילינו שאנו מכירים היטב את שמות החברים לקבוצה. שיחקנו גם משחק שדרש אסטרטגיות חשיבה מרובות כדי לייצר את התוצאה הטובה ביותר. אסטרטגיות הפעולה שלנו נבנו נדבך על נדבך לא כמובן מאליו, ובחלקן הודרכנו על ידי צביקה "לחשוב מחוץ לקופסה". המשכנו לפעילות הכוללת בחירת בן זוג אשר כלפיו אנו מרגישים דמיון, ולחלופין בחירת בן זוג אשר כלפיו אנו מרגישים שונות מרובה. חתמנו את סדרת הפעילויות בשיח קבוצתי על הדומה והשונה, ודנו באופן מעמיק על כלל המחשבות והרגשות סביב הבחירה, הקושי להציף שונות שמתמזגת בה לעיתים ביקורת, לצד הקלות שבה אנו מתחברים לדומה לנו.

